

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิงมวณิชย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๗/๒๕๕๖

วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ กรณีพันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมฆินทร์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ผู้ร้อง ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ กรณีพันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมฆินทร์ ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องได้ความว่า ผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ จึงถือว่า ผู้ถูกร้องเข้ารับตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ พร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง คือ ภายในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ปราบกฏว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ โดยแสดงเฉพาะรายการทรัพย์สินและหนี้สินของคู่สมรสและบุตร ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะเท่านั้น ส่วนรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเองมิได้ยื่นมาด้วยแต่อย่างใด รวมทั้งมิได้ยื่นเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินทุกรายการและไม่แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมาทั้งของตนเองและคู่สมรส

ต่อมา ผู้ถูกร้องได้ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ จึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พร้อมทั้งเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งต่อผู้ร้อง ภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง คือ ภายในวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๓ แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องก็มิได้ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้องภายในกำหนดระยะเวลาและมีได้แจ้งเหตุจำเป็นหรือเหตุผลอันสมควรที่ไม่ยื่นบัญชีดังกล่าว แต่อย่างใด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้ดำเนินการตามขั้นตอน เพื่อแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบในกรณีไม่ยื่นบัญชี ฯ โดยมีหนังสือ ที่ ปช. ๐๐๐๗/๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบและให้ชี้แจงข้อเท็จจริง และต่อมาได้มีหนังสือ ที่ ปช. ๐๐๐๗/๑๖๑ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการพรรคความหวังใหม่ ขอความร่วมมือให้ติดต่อกับผู้ถูกร้อง เพื่อยื่นบัญชี ฯ แต่ก็มีได้รับการติดต่อจากผู้ถูกร้องและเลขาธิการพรรคความหวังใหม่ แต่อย่างไร จนกระทั่งได้รับทราบข้อเท็จจริงจากกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศว่า ผู้ถูกร้อง ถูกจับกุมและถูกจำคุกอยู่ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๓ ในข้อหากระทำความผิดฐานเป็นนักสืบสอดแนม และขูดคั้นทรัพย์สินของประชาชน โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ศาลประชาชนกำแพงนครเวียงจันทน์ ได้พิพากษาว่า ผู้ถูกร้องมีความผิดจริงให้จำคุก ๕ ปี และปรับ ๕๐,๐๐๐ กีบ

ผู้ร้องได้พิจารณาในการประชุม ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ มีมติเป็นเอกฉันท์ ด้วยคะแนนเสียง ๕ เสียง ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ดังนี้

๑. ขอให้วินิจฉัยชี้ขาดว่า พันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมฆินทร์ จงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ

๒. ขอให้วินิจฉัยชี้ขาดห้ามมิให้พันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมฆินทร์ ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อผู้ร้องมีมติว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ และเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ซึ่งเป็นกรณีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ จึงรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญให้โอกาสผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกร้องมีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ ชี้แจงว่า เมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี ๒๕๓๕ ได้มอบให้ผู้ช่วย ส.ส. เป็นผู้ดำเนินการ และหลังจากยื่นบัญชี ฯ แล้ว ก็ไม่ได้รับหนังสือทักท้วงจากสำนักงาน ป.ป.ช. จึงเข้าใจว่าได้ยื่นบัญชี ฯ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ต่อมา ได้ลาออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ก็เข้าใจว่า เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชี ฯ อีก และยืนยันว่า ไม่มีความจงใจที่จะไม่ยื่นบัญชี ฯ แต่เป็นเพราะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในข้อกฎหมาย ประกอบกับหลังจากได้ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ได้ไปทำธุรกิจที่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จนกระทั่งถูกจับกุมและถูกศาลตัดสินจำคุก ๕ ปี

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยชี้ขาดตามคำร้องสองปัญหา ดังนี้

ปัญหาที่หนึ่ง ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ หรือไม่ และ

ปัญหาที่สอง ผู้ถูกร้องต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่เมื่อใด

ปัญหาที่หนึ่ง ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

พิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ จึงถือว่าผู้ถูกร้องเข้ารับตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ ภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง คือ ภายในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ต่อผู้ร้องตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง ว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง... (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร” วรรคสอง บัญญัติว่า “บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย” มาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่เป็นกรณีสืบตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง (๒) ในกรณีที่เป็นกรณีสืบจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ฯลฯ” และมาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีกรณีกะทำดังกล่าว แล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง”

ข้อเท็จจริงตามคำร้องของผู้ร้อง และคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้อง ฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกร้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและมีหน้าที่ยื่นบัญชี ฯ ของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

ต่อผู้ร้องตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) แต่ตามคำร้องฟังได้ว่าผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายบัญญัติภายในกำหนดเวลาตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ บัญญัติไว้ การที่ผู้ถูกร้องชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า ไม่มีความตั้งใจที่จะไม่ยื่นบัญชี ฯ แต่เป็นเพราะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในข้อกฎหมาย โดยเข้าใจว่าได้ยื่นบัญชี ฯ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ในกรณีเข้ารับตำแหน่ง เพราะได้มอบให้ผู้อื่นดำเนินการ และเข้าใจเอาเองว่า ไม่ต้องยื่นบัญชี ฯ ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งแล้ว โดยไม่ได้ปฏิเสธหรือโต้แย้งเป็นอย่างอื่น จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้องให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายบัญญัติไว้จริง ทั้งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ส่วนที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ไม่มีเจตนาที่จะไม่ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้องนั้น เห็นว่า เป็นข้ออ้างที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลที่จะรับฟังให้พ้นความรับผิดชอบได้

ศาลรัฐธรรมนูญโดยมติเอกฉันท์ วินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕

ปัญหาที่สอง ผู้ถูกร้องต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่เมื่อใด พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ต่อมาได้ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๒ และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยชี้ขาดกรณีของผู้ถูกร้อง ภายหลังจากผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งแล้ว จึงต้องถือว่า ผู้ถูกร้องได้พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเริ่มนับระยะเวลาการต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะนับเมื่อใดนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง กรณีเช่นนี้ เห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกและก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยชี้ขาด จึงไม่อาจวินิจฉัยให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่น ตามมาตรา ๒๕๒ ได้อีก เพราะได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว จึงต้องนับระยะเวลาต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นวันที่ลาออกจากรับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๘ คน คือ นายกระมล ทองธรรมชาติ พลโท จุล อติเรก นายปรีชา เฉลิมวิวิช นายผัน จันทรปาน นายมงคล สระแก้ว นายสุจิต บุญบงการ นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง วินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า พันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมฆินทร์ ผู้ถูกร้อง
จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณี
พ้นจากตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่วันที่ ๒๓
ธันวาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

นายปรีชา เถลิมนิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ